

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 23 marca 2014 r. w sprawie T-110/14
ADR Center Srl/Komisja Europejska, wniesione w dniu 23 maja 2014 r. przez ADR Center Srl**

(Sprawa C-259/14 P)

(2015/C 046/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ADR Center Srl (przedstawiciele: adwokaci L. Tantalo i G. De Palo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

W drodze postanowienia z dnia 4 grudnia 2014 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof
(Austria) w dniu 31 października 2014 r. – KA Finanz AG przeciwko Sparkassen Versicherung AG
Vienna Insurance Group**

(Sprawa C-483/14)

(2015/C 046/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i wnosząca kasację: KA Finanz AG

Strona pozwana i druga strona postępowania kasacyjnego: Sparkassen Versicherung AG Vienna Insurance Group

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 1 ust. 2 lit. e) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych z 1980 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyjątek *ratione materiae* „prawo spółek” obejmuje w trakcie przekształcenia:
  - a. Przekształcenia takie jak łączenia i podziały i
  - b. postanowienie dotyczące ochrony wierzycieli zawarte w art. 15 trzeciej dyrektywy Rady z dnia 9 października 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych ⁽²⁾?
2. Czy można dojść do takiego samego wniosku stosując art. 15 dyrektywy 2011/35 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych ⁽³⁾?
3. Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze i drugie jest twierdząca: Czy wyjątek *ratione materiae* określony w art. 1 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 593/2008 ⁽⁴⁾ – będącego unormowaniem zastępującym art. 1 ust. 2 lit. e) konwencji rzymskiej – prowadzi do takiego samego wniosku, czy też należy go interpretować w inny sposób? Jeśli tak, to w jaki sposób?
4. Czy z europejskiego prawa pierwotnego, takiego jak swobody przedsiębiorczości zgodnie z art. 49 TFUE, swobody świadczenia usług zgodnie z art. 56 TFUE, swobodny przepływ kapitału i płatności zgodnie z art. 63 TFUE wynikają reguły kolizyjne dotyczące łączenia, w szczególności, czy należy stosować prawo krajowe państwa spółki przejmowanej, czy też prawo krajowe spółki docelowej?